

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 272/2015
19.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Браниславе Апостоловић и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у спору по тужби тужиоца ЈП „Путеви Србије“ из Б., кога заступа пуномоћник Д.Р., адвокат из Б., против туженог АД Е. из В.Х., коју заступа пуномоћник Г.С., адвокат из В., ради брисања укњижбе права својине, вредност предмета спора 12.000.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6443/14 од 24.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца ЈП „Путеви Србије“ из Б., изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6443/14 од 24.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Лесковцу П бр.261/14 од 03.06.2014. године, ставом првим изреке одбачен је као недозвољен тужбени захтев тужиоца да се наложи Служби за катастар непокретности да по правноснажности пресуде изврши брисање права приватне својине на кп. ... површине 2ара 66м2, кп бр. ..., површине 1ха 5ари и 75м2, кп.бр. ... површине 35ари 51м2, кп.бр. ... површине 35 ари и 51м2, кп бр. ... површине 4ара 50м2, кп.бр. ... површине 14ари 16м2, кп.бр. ... површине 2ара 9м2, кп.бр. ... површине 69ари 67м2, кп.бр. ... површине 1ар 69м2, кп.бр. ... површине 4м2, кп.бр. ... површине 1хектар 89ари и 72м2, кп.бр. ... површине 1ха 00ари 38м2, кп.бр. ... површине 2м2, кп.бр. ... површине 16ари и 94м2, кп.бр. ... површине 1ар 54м2 и кп.бр. ... површине 50м2 уписане у лист непокретности ... КО Д., власништво овде туженог. Ставом другим изреке одбачена је као недозвољена тужба са захтевом да се наложи надлежној служби за катастар непокретности да по основу ове пресуде а по њеној правноснажности изврши упис права друштвене својине на катастарским парцелама означеним у ставу један изреке. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се према туженом утврди да се катастарске парцеле означене у ставу један изреке налазе у режиму друштвене својине. Ставом четири изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове спора.

Привредни апелациони суд у Београду пресудом Пж 6443/14 од 24.06.2015. године одбија жалбу тужиоца као неосновану и потврђује пресуду Привредног суда у Лесковцу П бр.261/14 од 03.06.2014. године. Одбија захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац изјављује благовремену и дозвољену ревизију. Ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права.

Тужени у одговору на ревизију тужиоца предлаже да се ревизија одбије као неоснована. Трошкове није опредељено тражио.

Ревизијски суд је испитао ревизијом побијану другостепену пресуду на начин прописан чланом 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14) и одлучио као у изреци ревизијске пресуде из следећих разлога:

Ревизија тужиоца није основана.

Нижестепене пресуде нису захваћене битном повредом из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињечном стању између Д.М. као купца и Агенције за приватизацију закључен је уговор о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције дана 31.10.2005. године чији је предмет 70% друштвеног капитала субјекта приватизације Друштвеног водопривредног предузећа Е. из В.Х.. Према извештају Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности од 31.12.2012. године на основу уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције Ов бр.2685/5 Првог општинског суда у Београду од 31.10.2005. године и на основу решења Агенције за привредне регистре од 18.12.2006. године Лн ... ЗК Д., брисана је друштвена својина и уписана мешовита својина АД Е. В.Х. у целом поседу. Након тога извршен је упис права својине у корист овде туженог у листу непокретности над спорним катастарским парцелама. У спроведеном поступку приватизације тужени као Друштвено водопривредно предузеће Е. из В.Х. приватизовано је продајом 70% друштвеног капитала, методом јавне аукције. Није спорно да је купац капитала испунио све своје уговорне обавезе и да је уговор о продаји реализован.

Предмет тужбеног захтева је налог Служби за катастар непокретности да изврши упис брисања права приватне својине и упис друштвене својине на парцелама ближе означеним у петитуму захтева, као и утврђење да се ове парцеле налазе у режиму друштвене својине. У прилог захтеву тужилац истиче да је решењем Владе Републике Србије утврђен јавни интерес за експропријацију односно административни пренос земљишта и објеката на земљишту ради изградње ауто-пута Е75 Београд-Ниш граница са Републиком Македонијом, те да је овим решењем тужилац означен као корисник експропријације.

Првостепени суд, одбија као неоснован тужбени захтев за утврђење права друштвене својине на предметним парцелама, а одбацује као недозвољену тужбу са захтевом да суд наложи упис Служби за катастар, односно упис брисања наведених катастарских парцела.

С обзиром на овако утврђено чињенично стање правилно је другостепени суд применио материјално право, када је потврдио првостепену пресуду којом је одбијен тужбени захтев за утврђење права друштвене својине на спорним парцелама, односно одбачена као недозвољена тужба са захтевом да се наложи упис Служби за катастар, односно упис брисања.

Ревидент у ревизијским разлозима изражава супротан правни став од израженог става нижестепених судова.

Ревизијски суд не прихвата у ревизији изражене правне ставове. Законом о државном премеру и катастру у члану 77. предвиђено је да се у катастар непокретности уписује право коришћења, право закупа, право службености хипотека и друга стварна права на непокретностима прописана чланом 126. истог закона. Захтев се усваја и дозвољава се упис када су испуњени услови прописани законом, а о упису се одлучује решењем, с тим да упис у смислу члана 128. се врши на основу другостепеног решења којим се дозвољава упис, или на основу судске одлуке из управног спора, а то подразумева брисање права на непокретностима и брисање уписа извршеног првостепеним решењем које је поништено.

Решење Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности којим је извршена укњижба права својине у корист туженог, представља управни акт чија се законитост и правилност испитује у управном поступку у складу са Законом о општем управном поступку. Упис тужилац може оспоравати изјављивањем жалбе у управном поступку, односно подношењем тужбе за поништај решења, покретањем управног спора. Тужилац не може тужбеним захтевом у парници тражити да суд наложи управном органу односно Служби за катастар непокретности упис права односно брисање права, већ у складу са одредбама члана 126. и 127. Закона о државном премеру и катастру, такав упис се врши по захтеву странке, а која у прилог таквог захтева доставља одговарајуће исправе, па и судску одлуку. Упис односно упис брисања врши се евентуално по службеној дужности у смислу члана 60. и 136. Закона. Имајући у виду наведено правилно су нижестепени судови применили материјално-процесно право када су одбацили као недозвољену тужбу тужиоца којим је тражио да се од стране суда наложи упис Служби за катастар, односно упис брисања предметних парцела.

Такође, је правилна одлука другостепеног суда којом је одбијен захтев тужиоца за утврђење права друштвене својине на спорним парцелама. Над туженим је спроведен поступак приватизације, а као саставни део имовине субјекта приватизације, наведено је земљиште у КО Д.. Пре спроведеног поступка приватизација над туженим, на предметном земљишту била је уписана друштвена

својина са правом коришћења туженог. Променом облика о организовања и променом власничке структуре туженог и друштвеног предузећа у акционарско друштво промењен је и режим својине целокупне имовине туженог што значи и режим својине на спорном земљишту. У складу са чланом 3. Закона о приватизацији предмет приватизације друштвеног предузећа је друштвени капитал, што даље значи да се купцу субјекта приватизације продаје капитал предузећа а не имовина. Након приватизације дошло је до промене титулара капитала. Као последица приватизације овде туженог, дошло је до промене режима својине над имовином субјекта приватизације због промене власништва над друштвеним капиталом. Како то правилно закључују нижестепени судови није могуће да се приватизује капитал друштвеног предузећа а да имовина истог остане у режиму друштвене својине. Куповином 70% капитала субјекта приватизације, купац субјекта приватизације стиче акције у том обиму, а имовина туженог као самосталног правног субјекта остаје његова имовина, али сада у режиму приватне а не друштвене својине. Осим тога, тужилац у току првостепеног поступка није приложио доказе да је спорно земљиште било у статусу јавне својине, и да је такав статус имало непосредно пре приватизације односно да је такав статус стекао након приватизације, нити указује на посебне елементе који би утицали на пуноважност закљученог уговора о продаји друштвеног капитала, што би за последицу произвело ништавост уговора и враћање у пређашње стање у јавним књигама.

Стога се наводи ревидента о погрешној примени материјалног права, не могу прихватити као основани.

Како не постоје ревизијски разлози, тако ни они на које се пази по службеној дужности, ревизијски суд је на основу процесног овлашћења из члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци ревизијске пресуде.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**